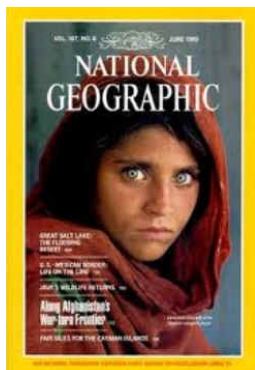

شربت گله، دا افغانی مونالیزه

په افغان جرمن وتلی پورتال کی می دمحررمی، حسینه روفی په قلم یوه ډیره په زړه پوری لیکنه په خوره دری ژبه تر سترگو شوه او په مینه می ولوستل. دغی محترمی خور دلیکوالی په پوره مهارت خپلی لیکنی ته دا سرلیک غوره کړی وو: شربت گله «دیوی بنخی په نظر کی دیوه هیواد د ورائیدو رازونه».

ایا داسی یو د لوستلو مینه وال به پیداشی چی د دومره زړه وړونکی سرلیک د لیدو څخه بی پروا تیرسی؟ ما هم دا کار ونکړای شو. د لوستلو وروسته می بیله ځنډه د ورد پانه پرانیستل او ددی کرینو په لیکلو می لاس پوری کړ. دا تاسی او داهم د متن پښتو ژباړه:

شربت گله. نری پر هغو ستر سترگو مینه شوه چی دیوه هیواد د ورائیدو رازونه پکښی پټ دی.

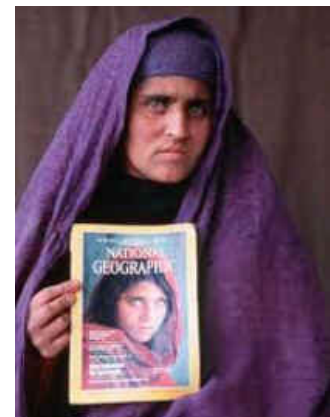
دخپلو پخوانیو لیکنو په خلاف چی علمی بټه به یی درلوده، دا ځل غواړم د شلمی پیری د تر ټولو مشهور او تر ټولو زیات پیژندل شوی عکس په اړه یو څه ولیکم. د ډیر وخت راهیسی زه هم د نورو مینه والو پشان دی انځور خپلی خواته ور کښلی یم. تل می غوښته پوه شم چی دا افغانه نجلی څوک ده. بنایی دا به دچا دپاره نوی خبره نه وی مگر ما چی کله ددی په هکله ځینی لوستنی وکړی او په اړه می معلومات تر لاسه کړ، ومی غوښته چی زه هم څه ناڅه ورباندی ولیکم. دا عکس د لیوناردو داوینچی د پیژندل شوی اثر مونالیزا (۱) سره پرتله شوی چی لدی کبله کله ناکله یی د افغانی مونالیزی په نامه هم یادوی.

ددی افغانی نجلی شنی سترگی د یوه داسی څپاند سمندر بڼه لری چی نه چوپتیا منی او نه له یادونو وتلای شی، داسی سمندر چی په هیواد کی د ورائونکی جنگ د بی شمیره تراژیدیو کیسی بیانوی. کله چی د ۱۹۸۵ کال د جون په میاشت دا تصویر د «نیشنل جیوگرافیک»

مجلی د پوښ پر لومړی مخ له چاپه راووت، نریوال شهرت یی ترلاسه کړ او دیوی افغانی نجلی څیره یی و ټولو نریوالوته ور و پیژندل. پوره اوه لس کاله هیچا د نیشنل جیوگرافیک مجلی د وتلی ژورنالیست او عکاس ستیو مک کاري په گډون چی داعکس یی اخیستی وو، ددی زړه وړونکی څیری اصلی نوم نه پیژندی. هغه وو چی بالاخره په ۲۰۰۲ کال کی تر سختو او اوږدو لټولو وروسته د څیری څښتنه نجلی پیداشوه او د بیومتریکی تکنولوژی په مرسته یی رسما پیژندنه وشوه چی دا پخپل هم هغه څیره ده.

د ۲۰۰۲ کال د جنوری په میاشت د نیشنل جیوگرافیک ټلویزون یوی ډلی کارکونکو ستیو مک کاري د ځانه

سره پاکستان ته راوست ترڅو دغه شین سترگی افغانه نجلی و لټوی. دوی په پښورکی د افغانی کډوالو د (ناصرباغ) کمپ هر چاته دغه عکس چی کلونه پخوا همدلته اخیستل شوی وو، بنوده او د عکس دڅښتنی نجلی پوښتنه یی ور څخه کول چی داڅوک وه او اوس چیری ده. په پای یو نفر پیدا شو چی پدغه کمپ کی یی له وروکتوب نه ددی سره شناخت درلود. ده نومری نجلی د ماشومتوب نه پیژانده او ورته د ورور پشان وو. ده ویل چی ډیر وخت کیری بیرته افغانستان ته کډه شوی او توری بوری ته نژدی په یوه غرنی سیمه کی ژوند کوی. ددغه نفر په مرسته د شین سترگی نجلی فامیل د نیشنل جیوگرافیک ټلویزیون د راغلی کاری ټیم په بلنه و پاکستان ته را وبلل شو. کله چی بناغلی ستیو مک کاري اطاق ته دننوتلو سره سم هغه ولیده، سمدستی یی و پیژانده او ویی ویل چی دا پخپله هم هغه نجلی ده. ده د عکس اخیستلو صحنه ډیره بڼه په یاد کی ساتلی وه. د کډوالو د ناصرباغ کمپ په اصل کی د خیمو یوسمندر ته ورته والی درلود. ددغو خیمو له ډلی نه یوه خیمه د نجونو دښونځی په توگه ټاکل شوی وه چیری چی عکاس نوموری نجلی د لومړی ځل د پاره ولیده. سره لدی چی دی پوهیدی چی نجلی شرمیدونکی او خجالتی ده بیا یی هم ورته دعکس اخیستلو اجازه وغوښته او عکس یی تری نه واخیست. دی وایی چی هغه وخت ماته ددی عکس او نورو عکسونو تر منځ چی همدلته می اخیستی وه، څه ځانگری توپیر نه ښکاریده.

دپانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادښت: دلیکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکی په څیر و لولی

نوموړی پیداشوی افغانی میرمنی هم هغه د عکس اخیستلو ورځ په یاد وه او ویل یې چې دا ډیره قهریدلی وه ځکه چې دیوی خوا عکاس ورته یو بیګانه سری وو او دبلې خوا یې تر دغه ګریه پورې هیڅکله هم نه کامره لیدلې وه او نه یې چا عکس اخیستی وو. دی همدارنګه دهغه وخت وروسته په دا تیر شوو اوه لسو کالو کې هم کوم بل عکس نه وو اخیستی. ددغه مشهور او پیژندل شوی عکس د څښتنی نوم « شربت ګله » دی. دا یوه پښتنه افغانه او د ۱۹۷۲ کال په خواوښا کې یې نړۍ ته سترګې پرانیستی دی. ددغه انځور د اخیستلو پروخت شربت ګله ۱۲ کلنه وه. دنیشنل جیوګرافیک ژورنالېست سټیو مک ګاری لیکي چې پښتانه ډیر زړه ور او جنګیالی خلګ دی، دا قوم

هغه وخت ځان ډیر آرام احساسوی کله چې د خپل نوم او نښان، وطن او ناموس پخاطر په جګړه لګیا وی. د شربت ګلی په سترګو کې لکه اوه لس کاله پخوا، همدا اوس هم دغه احساس په څرګنده لیدل کېږي (پښایې یو تر ټولو مهم لامل به د همدغه احساس څرګندونه وی چې عکس ته یې دومره نړیوال شهرت ور په برخه کړ. ژباړه).

د نوی ځوانی له وخت نه د ورځنی ژوند ستونزو د شربت ګلی پر بدن پوست د څرمنی پشان وچ کړی وو. خو سره لدی یې هم څیره ارامه او سترګو یې د پخوا پشان ځلا درلوده. دی دستونزو ډک ژوند تیراوه. دډیرو افغانی میرمنو د ژوند ستونزی د شربت

ګلی غوندی ورته کیسی لری. دا ټولی بد مرغی د ۳۳ کلن جنګ، یونیم میلیون شهیدانو او دری نیم میلیون کسانو د کډوالی کیدو پایله ده. هیڅ داسی افغانه کورنی نشته چې یوه یا بل ډول یې ددی لعنتی جنګ د تریخوالی مزه ځکلی نه وی.

د شربت ګلی ورور د خپل ژوند کیسه داسی بیانوی: « روسانو ټوله خواوښا نیولی وه اوخلګ یې بیله کوم دلیل نه قتل عام کول. پدی ډله کې زما پلار او مور هم شهیدان شول. له همدی کیله مور بله چاره ندرلوده، بیله دی نه چې خپل ګلی کور پریردو. انا می یواځنی څوک وه چې د اووری نه یې په پتو غرونو کې زما او زما د څلورو خونډو ملتیا کوله. د هری شبیې دا احساس چې اوس به الوتکه راشی او مور به بمبارد کړی، زموږ نه یې خوځنده مری جوړ کړی وو. د هر رخ په اړویدو سره به مو ځانونه په غارونوکی پټول. هغه زره بګنونکی او خواشینونکی سفر چې د مور او پلار د وژلو څخه مو پیل شو، دوی هفتی یې په اووری پوښلو غرونو کې دوام وموند او پاکستان کی د کډوالو کمپ ته په رسیدو د بیګانه خلکو ترڅنګ په خیموکی اوسیدلو سره پای ته ورسید. دلته مور د خواړو نه زیات د یوی کمپلی (شری) د پیداګول په فکر کی وو، څو ځانونه ور باندی لږ تاوده کړو.»

د شربت ګلی د فامیل پشان د عادی وګرو ژوند په کمپونو کی چې په بیلابیلو خلګو به ډک وو، ډیر ستونزمن وو. کډوالو هلته خپل هیڅ شخصی ژوند نه درلود. ددوی ژوند د نورو مرستندویانو په مرحمت او دسیاستوالو په پریکړو پوری تړلی وو.

شربت ګله په ۱۹۹۰ کی واده شوه او افغانستان ته یې بوتله. خاوند یې رحمت گل چې په یوی نانوا یې کی کار کوی، د ورځی یې د یوه ډالر په اندازه معاش درلود. پدی پیسو باندی د کورنی اړتیاوو پوره کول او خپلی میرمنی ته درمل رانیول چې د اسمه (نفس تنګی) په ناروغی اخته وه، ډیر مشکل کار وو. ددوی د واده لاسته راوړنه دری لورګانی روینا، زاهده او عالیبه دی چې څلورمی لور یې د زیریدلو وروسته په ډیر ماشومتوب کی له فانی دنیا نه سترګی پټی کړیدی.

شربت ګله سهار وختی دلمر ختو نه وړاندی له خوبه پاڅیری او دلمانځه په اداکولو سره ورځ پیلوی. وروسته له څاه نه اوبه راکاږی او پاته ورځ په ډوډی پخولو، کور پاکولو، کالی مینځلو او دماشومانو په روزلو تیروی. دا وایی چې ماشومان یې د ژوند اصلی موخه جوړوی، دوی باید لیک لوست زده کړی ځکه چې لوست او سواد دا دسترګو روښنایی بولی. دی پخپله هم غوښته چې ښوونځی پای ته ورسوی خو له بده بخته داسی ونشوه.

کله چې له دی نه وپوښتل شوه چې آیا لدی نه مخکی یې هم خپل دغه عکس چیرته لیدلی دی کنه؟ جواب منفی وو، مګر میره یې وویل چې څو ځله یې یو یا بل ځای دا عکس تر سترګو شوی خو په یوه سریرن نظر سره یې خپله میرمن ور پکښی پیژندلی نده.

د شربت ګلی کورنی دنیشنل جیوګرافیک موسسی څخه دهغو پیسو نه چې ددغه عکس دشهرت موندلو له کبله یې پلاس راوړی وی، خپل حق یوه برخه ترلاسه کړه او په ډیر ښه وخت یې دوی په درد وخوره. حج کول او دبیت الله شریف زیارت د شربت ګلی یوه پخوانی هیله وه چې بیله دغه عکس نه یې هیڅکله هم دتر سره کیدو خوب لیدلای نه شو. ددغو پیسو په مټ د شربت ګلی دا لوړه هیله هم ترسره شوه.

د عکاس سره د شربت گلی ملاقات ډیر سوړ او دچوپتیا په فضا کی سرته ورسید. دی ته هیڅکله هم دا خبره د درک وړ نه وه چی عکس یی ولی دومره شهرت وموند. داځکه چی دی ته دخپلو سترگو عظمت او قدرت معلوم نه وو. کله چی په پای کی لدی نه وپوښتل شوه چی ددی دومره ستونزو، ربرونو، د کډوالی کړاوونو او د ژوند دنورو ترخواو ناخوالو سره سره څنگه ژوندی پاته شویده؟ دی بیله تردیده په بشپړ یقین بیله ځنډه په لوړ اواز جواب ورکړ: «د پاک خدای غوښتنه همدا شی وه»

یادوونه: نیشنل جیوگرافیک تلویزیونی چاپل پدی اړه یو مستند فلم جوړ کړی چی «د شین سترگی افغانی نجلۍ په لټه کی» نومیری. مینه وال کولای شی دا فلم په لاندی انتر نیټی ادرس باندی و گوری:

National Geographic TV made a film called “In search of Afghan girl with green eyes” and those who are more interested can watch it by clicking on bellow links.

<http://www.youtube.com/watch?v=0Uw0JukBGmk>

http://www.youtube.com/watch?v=Reh3-kIbu_0

<http://www.youtube.com/watch?v=hrAy7EjhXsUh>

د ژباړونکی یادونه:

(۱)- مونالیزا دا دنقاشی دهغه وتلی او په نړیواله کچه پیژندل شوی اثر نوم دی چی په ۱۵۰۳ – ۱۵۰۵ کلنو د لیوناردو داوینچی په زورورو متو د نړی پر معنوی شتمنیو ور زیات شو. دا بڼکلی نقاشی د پاریس په لاور نومی گالری کی ساتل کیږی.

لیوناردو داوینچی د ایټالیی یو وتلی نقاش، مجسمه جوړونکی او مهندس وو. دی همدارنگه د اناتومی په برخه کی یو مشهور طبعت پیژندونکی هم وو. لیوناردو داوینچی په ۱۴۵۲ کال په ایټالیا کی زیږیدلی او په ۱۵۱۹ کال یی په فرانسې سترگی له نړۍ نه پټی کړی دی.

د پاڼو شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلپکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالپړلو مخکې په ځیر و لولئ